

**Esperanto
Societo
Frankfurto**

Esperanto-Gesellschaft Frankfurt am Main e.V.
gegründet 1904 – fondita 1904

decembro 2014

ESPERANTO - INFORMILO

Esperanto-
Gesellschaft
Frankfurt am Main

www.esperanto-frankfurt.de

1. Vorsitzende
Katarina Eckstädt
Geschw.-Scholl-Str. 1
63486 Bruchköbel
Tel. 06181 76343
e-mail:
ke.esperanto@
t-online.de

Bankverbindung:

Esperanto-Gesell-
schaft Frankfurt
**IBAN: DE75 5008
0000 0771 5717 01**
BIC: DRESDEFFXXX

Commerzbank
Frankfurt/Main

Beitrag:

Mit DEB-Beitrag 80 €
Familienmitglied 40 €

Nur ESF 20 €
Familienmitglied 10 €

Feliĉan Kristnaskon!

einladung zum klubabend

invito al la klubvespero

Bürgertreff Bockenheim
Schwälmer Str 28
Frankfurt am Main

donnerstag, d. 4.12.2014

ĵaŭdon, la 4an de dec. 2014

Liebe Mitglieder, Freunde und Interessenten,
wir laden Sie zum nächsten Klubabend ein,
der am Donnerstag, den **4. 12. 2014** stattfinden wird.

Karaj membroj, geamikoj kaj interesiĝantoj,
ni invitas vin al la venonta klubvespero, kiu okazos ĵaŭdon, la **4an de decembro 2014**.

19 h

Kristnaska festo

Karaj membroj,
ni festos denove la kristnaskan feston. Ni ĝuos dolĉaĵojn, fruktojn, interparoladon...
Vi havos denove eblecon inter la libroj, kiujn nia klubo posedas duoble, elekti ion por via biblioteko.
Ni petas helpantojn, veni je la 18.30 h por dekori la ejon.

Liebe Mitglieder,
wir feiern wieder Weihnachten. Wir werden Süßigkeiten, Obst und Gespräche genießen...
Sie werden wieder die Möglichkeit haben, aus unseren Büchern, die wir doppelt haben, für Ihre Bibliothek etwas auszuwählen.

Wir bitten die Helfer, um 18.30 zu kommen, um den Raum zu dekorieren.

donnerstag, den 18.12.2014

ĵaŭdon, la 18an de dec. 2014

18.30 h

findet nicht statt

ne okazos

SCHLOSS GRÉSILLON

Wir alle wissen, dass im Schloss Grésillon in Frankreich ein Esperanto-Kulturhaus ist. Viele von uns wissen nicht, dass es in der Kleinstadt Baugé zwischen Le Mans und Tours ist. Die Stadt Baugé ist Partnerstadt von Kelsterbach.

Im Oktober bekam ich von Frau Oehne, der Dolmetscherin aus Kelsterbach, die Information, dass die Esperantisten aus Grésillon eine Esperanto-Gesellschaft aus Frankfurt kontaktieren möchten.

Das ist sicher eine interessante Information. Aber ein Problem besteht: Unsere Gesellschaft ist nicht nur eine Frankfurter Gesellschaft. Viele unserer Mitglieder wohnen in der Umgebung von Frankfurt. Das ist aber sicher kein großes Problem. Also:

Wer möchte Kontakt mit den Esperantisten aus Schloss Grésillon aufnehmen?

Ich bitte Sie, schreiben Sie auf meine e-mail:

ke.esperanto@t-online.de

Telefon: 06181 76343

KASTELO GRÉSILLON

Ni ĉiuj scias, ke en Francio troviĝas kastelo Grésillon kiu estas Kulturdomo de Esperanto. Multaj el ni ne scias, ke ĝi troviĝas en la malgranda urbo Baugé troviĝanta inter Le Mans kaj Tours. La urbo Baugé estas partnera urbo de Kelsterbach.

En oktobro mi ricevis informon de s-ino Oehne, interpretistino el Kelsterbach, ke esperantistoj el Grésillon deziras kontaktigi Esperanto-grupon el Frankfurto.

Tio estas certe tre interesa informo por ni Esperantistoj. Tamen ekzistas unu problemo: nia asocio estas ne nur frankfurta asocio. Multaj el niaj membroj loĝas en la ĉirkaŭaĵo de Frankfurto. Sed certe tio ne estas granda problemo. Do:

Kiu deziras havi kontakton kun esperantistoj el Kastelo Grésillon?

Mi petas vin, skribu al mia retadreso

ke.esperanto@t-online.de

aŭ telefonu al mi: 06181 76343

Katarina Eckstädt

1. Vorsitzende

Kastelo Grésillon

Gibt es ihn wirklich, den Weihnachtsmann?

Eines Morgens, es war im September 1897, fand der Chefredakteur der New Yorker Zeitung „The Sun“ auf seinem Schreibtisch folgenden Brief eines achtjährigen Mädchens:

Lieber Redakteur!

Ich bin acht Jahre alt. Einige meiner Freun-dinnen sagen immer, es gibt gar keinen Weihnachtsmann. Papa aber sagt: „Wenn es in ‚The Sun‘ steht, dann ist es wahr.“ Bitte, sag mir doch die Wahrheit, gibt es einen Weihnachtsmann?

Virginia O'Hanlon Francis Pharcellus Church, Redaktionsmitglied und Leitartikler der „Sun“, übernahm die Beantwortung nur zögernd und ungerne. Doch dann begann er geschwind, Zeile um Zeile aufs Papier zu werfen, und so entstand der folgende Brief. Seit einem halben Jahrhundert lesen ihn Millionen von Zeitungslesern Jahr für Jahr in der Weihnachtsausgabe und schätzen ihn als einen beredten Ausdruck für die Gefühle, die das Menschenherz zur Weihnachtszeit bewegen:

Virginia!

Deine Freundinnen haben nicht Recht. Sie leiden an einer Krankheit, die ihnen freilich erst später Schmerzen bereiten wird, die aber dennoch eine böse Krankheit ist. Gib acht, das auch du nicht von ihr ergriffen wirst: Es ist ein Leiden der Seele. Wir Erwachsene nennen es Zweifelsucht, Unglauben, Herzensarmut. Deine Freundinnen und die anderen, die es ihnen eingeredet haben, meinen, sie seien wer weiß wie klug, weil sie nur das für wirk-

Ĉu li vere ekzistas la Avo Frosto?

lun matenon, estis la septembro 1897, la ĉefredaktoro de la Novjorka ĵurnalo „The Sun“ trovis sur sia skribotablo la sekvantan leteron de okjara knabino: Kara redaktoro!

Mi estas okjara. Kelkaj miaj amikinoj diras ĉiam, ke la Avo Frosto ne ekzistas. Sed panjo diras: „Se tio estas skribita en ‚The Sun‘, tio estas vero.“ Mi petas vin, diru al mi la veron, ĉu ekzistas la Avo Frosto?

Virginia O'Hanlon Francis Pharcellus Church, redakciano kaj skribanto de la ĉefartikolo de „Sun“, transprenis la respondadon hezite kaj kontraŭvole. Tamen li ekskribis rapide linio post linio, kaj tiel ekestis la sekvanta letero. Ekde duono de la jarcento legas ĝin milionoj da ĵurnalo-legantoj unu jaro post la alia en la kristnaska eldono kaj taksas ĝin signifoplena esprimo por la emocioj kiuj dum kristnaska tempo kortuŝas homojn.

Virginia!

Viaj amikinoj ne pravas. Ili suferas je malsano, kiu kaŭzos nur iam al ili dolorojn, kiu tamen estas tre malagrabla malsano. Atentu ke ĝi ne kaptu ankaŭ vin. Ĝi estas sufero de la animo. Ni, plenkreskuloj, nomas ĝin dubomanio, nekredemo, korpovreco. Viaj amikinoj kaj la aliaj, kiuj kredigis al ili, opinias ili estas tre saĝaj ĉar ili nur tion konsideras reale kion ili vidas per siaj okuloj, per siaj manoj povas kapti – kaj tamen ili ne scias kiom malmulte tio estas. Do, eta Virginia, imagu la tutan mondon kun montoj kaj lagoj, riveroj kaj maroj kaj super ili senfina ĉielo kun si-

lich halten, was sie mit ihren Augen sehen, mit ihren Händen greifen können – und wissen doch nicht, wie wenig das ist.

Nun, kleine Virginia, stell dir einmal die ganze weite Welt vor mit Bergen und Seen, Flüssen und Meeren und den endlosen Himmel darüber mit seinen vielen, vielen Sternen! Stell dir einmal vor, was es da für Wesen gibt im Wasser und in der Luft und auf der Erde! Der Mensch ist nur einer unter Tausenden und noch dazu ein winzig kleiner. Nicht mehr als ein Käfer oder eine Ameise. Wie sollte dieser Mensch mit seinem kleinen Verstand alles sehen, alles erkennen und alles wissen! Ja, Virginia, es gibt einen Weihnachtsmann. So gewiss, wie es Wärme und Freundlichkeit, Liebe und Güte gibt, die man ja auch nicht mit seinen Augen sehen, mit seinen Händen greifen kann! Und doch gibt es sie – das fühlst du doch -, und bringen sie nicht Schönheit und Freude in dein Leben?

Ach, wie traurig wäre die Welt ohne den Weihnachtsmann! So traurig, als ob es keine kleinen Virginias mehr gäbe, keine Märchen, keine Lieder, keine Dichter, die Geschichten schreiben – nur noch Leute, die niemals spielen, niemals lachen!

Da wären wir doch allesamt verloren, und das Licht, das ewige, das nie ausgeht, mit dem ihr Kinder die Welt erhellt und das mit jedem neuen Kindchen neu geboren wird, würde für immer erlöschen.

Nicht an den Weihnachtsmann glauben! Dann braucht man auch nicht mehr an Feen und Elfen zu glauben. Du könntest deinen Vater überreden, am Weihnachtsabend vor jedem Kamin einen Aufpasser zu stellen, um den Weihnachtsmann einmal zu fan-

aj multaj, multaj steloj! Imagu foje, kiuj estaĵoj ekzistas en la akvo kaj en la aero kaj sur la tero! La homo estas nur unu inter miloj kaj krome ekstreme malgranda. Ne pli ol skarabo aŭ formiko. Kiel povus tia homo kun sia malgranda penskapablo ĉion vidi, ĉion ekkoni, ĉion scii! Jas, Virginia, la Avo Frosto ekzistas! Tiel certe, kiel ekzistas varmeco kaj afableco, amo kaj bono, kiuj ankaŭ oni ne povas vidi per siaj okuloj, per siaj manoj ne povas kapti! Kaj tamen ili ekzistas – vi sentas ja tion -, kaj ĉu ili ne portas belecon kaj ĝojon en vian vivon?

Ah, kiel malgaja estus la mondo sen la Avo Frosto! Tiel malgaja kvazaŭ ne plu ekzistus malgrandaj Virginiaj, fabeloj, kantoj, poetoj kiuj skribas rakontojn - sed ekzistus nur homoj kiuj neniam ludas, neniam ridas!

Tiam ni ĉiuj estus perdataj kaj la lumo, la eterna, kiu neniam estingiĝas per kiu vi infanoj heligas la mondon kaj kiu per ĉiu nova infaneto estos novnaskita, ĝi estus por ĉiam estingita.

Ne kredi je Avo Frosto! Tiam oni ne bezonas kredi ankaŭ je feinoj kaj elfinoj. Vi povus persvadi vian patron, la kristnaskan vesperon antaŭ ĉiu kamentubo starigi gardanton, por ke ili kaptu la Avo Froston – kion tio pruvus, se ili lin ne vidus malsupren tra la kamentubo veturanta? Neniu vidas la Avo Froston. Tamen tio ne pravas, ke li ne ekzistas. La vere realaj aĵoj de ĉi tiu mondo povas vidi nek infanoj nek plenkreskuloj. Ĉu vi jam foje vidis dancantajn feinojn sur herbejo? Kompreneble ne; tamen tio ne pravas ke ili ĵus ne dancas tie. Neniu povas percepti nevideblajn miraklojn de la mondo! Neniu povas klarigi kial ni ĝojas pri melodio, poemo, odoro de floro, lunlumo, kial

gen – was würde es denn beweisen, wenn sie ihn nicht durch den Schornstein herabfahren sehen? Niemand sieht den Weihnachtsmann.

Das beweist aber nicht, dass es ihn nicht gibt. Die wahrhaft wirklichen Dinge dieser Welt können weder Kinder noch Erwachsene sehen. Hast du schon einmal Feen auf einer Wiese tanzen sehen? Natürlich nicht; das beweist aber nicht, dass sie nicht gerade dort tanzen. Niemand kann all die unsichtbaren Wunder der Welt begreifen!

Niemand kann erklären, warum wir uns über eine Melodie, ein Gedicht, den Duft einer Blume, den Mondenschein freuen, warum sie unser Herz vor Glück erfüllen und warum die Menschen – mögen sie Kinder oder Erwachsene sein – sehr arm sind, die keinen Sinn für die ungreifbaren Dinge haben.

Du kannst wohl eine Kinderrassel auseinandernehmen, um zu sehen, wieso sie eigentlich klappert. Über die unsichtbare Welt aber ist ein Schleier gebreitet, den selbst der stärkste Mann und nicht einmal die vereinte Kraft der stärksten Männer aller Zeiten zerreißen kann. Nur der Glaube, die Liebe können diesen Schleier ein klein wenig lüften und die dahinter verborgene übernatürliche Schönheit und Pracht schauen. Ist dies alles Wirklichkeit? Oh Virginia, es gibt nicht Wirklicheres und Beständigeres auf dieser Welt!

Der Weihnachtsmann? Gott sei Dank, er lebt und wird ewig leben. Noch in tausend Jahren, was sage ich, kleine Virginia, in zehnmal zehntausend Jahren wird er noch die Herzen der Kinder höher schlagen lassen.

ili plenigas nian koron per la feliĉo kaj kial homoj – egale ĉu infanoj aŭ plenkreskuloj – estas tre malriĉaj kiuj ne posedas sencon por ne koncepteblaj aferoj. Vi ja povas dispecigi infanklailon por vidi kial ĝi klakas. Sed pri nevidebla mondo estas entendita vualo, kiun eĉ la plej forta viro, eĉ ne kunigitaj fortoj de la plej fortaj viroj de la tuta tempo povas disŝiri. Nur la kredo, la amo povus leveti ĉi tiun vualon kaj kaŝitan supernaturan belecon kaj pompon rigardi. Ĉu tio ĉio estas realo? Ho, Virginia, ne ekzistas io pli reala kaj konstanta sur ĉi tiu mondo! La Avo frosto? Dank al Dio, li vivas kaj vivos eterne. Ankoraŭ post mil jaroj, kion mi diras, eta Virginia, post dekoble dekmil jaroj li igos, ke infankoroj batu pli rapide.

Nekonata aŭtoro

Al niaj karaj amikoj en

Italio

Francio

Brazilio

Britio

Hispanio

Kubo

Litovio

Rusio

Serbio

Slovakio kaj

Usono ni deziras

feliĉan kristnaskon kaj

bonan novan jaron!

Viaj frankfurtanoj